

Valgkamp er en styrke

TEKST

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 3. februar 2016

PSYKOLOGFORENINGEN HAR INGEN tradisjon for politisk kamp om sentrale verv. I det store og hele har landsmøtet klappet inn valgkomiteens kandidater. Det er derfor en sjeldenhet når både Birgit Aanderaa og Heidi Tessand ønsker seg vervet som visepresident (se også side 100 i denne utgaven). Og hvem vet, kanskje flere lokallag har kandidater de ønsker å fremme?

«En valgkamp kan øke det politiske engasjementet blant medlemmene»

En forening som representerer mer enn 8000 medlemmer og den kanskje viktigste profesjonen innen psykisk helse, bør ønske situasjonen velkommen. En politikers oppgave er å gi stemme til viktige saker og samle støtte til prioriteringene. Men skal medlemmene og andre aktører kunne gjøre seg opp en mening om hvilke saker og hvilke politikere man vil støtte, må kandidatene formulere hva de vil i god tid før landsmøtet. En kamp om vervene åpner dermed for å tydeliggjøre foreningens samfunnspolitiske, fagpolitiske og lønnspolitiske veivalg. Som når det kommer til pakkeforløp, kommunepsykologer og samhandlingsreformen, alle eksempler på helse- og ruspolitiske saker foreningen fortsatt vil ønske å påvirke. Eller hvordan foreningen skal navigere i et arbeidsmarked som endres ved at både mastere i psykologi og lisensierte psykologer gjør sin entré. Og en psykologrolle i endring stiller nye krav til spesialistutdannelsen og fagutviklingen.

Valgkomiteen arbeider allerede med å velge de kandidatene de mener best kan videreutvikle foreningens politikk og gjennomføre vedtatte handlingsplaner på vegne av medlemmene. Da bør medlemmene få vite hva de enkelte kandidatene mener om de sakene foreningen skal jobbe med de neste årene. Men foreløpig er det uklart hvilke saker som er de sentrale for foreningen fremover, og hva kandidatene mener om disse. Og når saksforholdet er uklart, er det ikke enkelt for det jevne medlem å engasjere seg i foreningens og profesjonens veivalg. Dermed oppstår et demokratisk underskudd.

Skal medlemmenes engasjement for foreningens politikk vekkes, er det i overkant sent å vente til landsmøtet med å informere om kandidatenes ståsted. Ta diskusjonene nå, i offentlighet. En valgkamp kan øke det politiske engasjementet blant medlemmene, og

stake ut en tydeligere retning for foreningen i kommende landsmøteperiode. Det kan godt ha vært tilfeldig, men likevel: Da det for noen år siden var en reell kamp om presidentvervet, måtte kandidatene presentere sine kampsaker og bli valgt på disse. Sjelden har Psykologforeningen vært tydeligere i sin politikk enn i landsmøteperioden som fulgte. Kanskje fordi den politiske ledelsen da startet med en avklart politisk visjon med en tydelig forankring i medlemsmassen, og måtte må stå til ansvar for det politiske programmet de var valgt inn på. En valgkamp kan slik både motivere til innsats og forplikte til gjennomføring.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 53, nummer 2, 2016, side 89

TEKST

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør